Dosar nr.4-25124192-05-4r-18022026

Prima instanţă: Judecătoria Cahul, sediul Central
Judecător: Aliona Sîrbu

CURTEA DE APEL SUD

D E C I Z I E
în numele Legii

26 iunie 2026 municipiul Cahul

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul
în componența:
președintele completului de judecată, judecător Evgheni Bancov,
judecătorii: Inga Gorlenco și Andrei Scripcenco,

a judecat fără prezența părților, în ordine de recurs, recursul declarat contravenienta Ciobanu Veronica, împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 27 ianuarie 2026, pronunțată în cauza contravențională la contestația depusă de Ciobanu Veronica împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 396446 din 01 august 2025 și a deciziei de sancționare întocmită în baza acestuia în temeiul art.47[1] alin.(1) Cod contravențional.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar, Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul,-

C O N S T A T Ă :

În fapt:

La 01 august 2025 agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Cahul, Caraian Gheorghe, a întocmit în privința lui Ciobanu Veronica procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 396446, pentru fapta pretins săvârșită în următoarele circumstanțe: *Ciobanu Veronica, pe parcursul anului 2024, perioada august-octombrie, aflându-se în mun. Cahul, având scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor prezidențiale și a referendumului republican constituțional din anul 2024, a pretins să primească 5 transferuri cu mijloace bănești prin intermediul aplicației mobile ПСБ din Federația Rusă de la persoane cointeresate din cadrul unui partid politic, acțiuni de corupere care după caracter atentează la drepturi constituționale, cauzând pagubă morală societății civile.*

Fapta imputată lui Ciobanu Veronica a fost calificată de agentul constatator pe art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, „Coruperea electorală pasivă”.

Prin decizia agentului constatator, față de Ciobanu Veronica a fost aplicată sancțiunea contravențională în formă de amendă, în mărime de 500 unități convenționale, echivalent a 25 000 lei.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, contravenienta Ciobanu Veronica, în ordinea art.448 Cod contravențional, la 06 august 2025 a depus contestația, prin care solicită admiterea contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare din 01 august 2025, cu încetarea procesului contravențional în legătură cu lipsa faptei contravenționale și nulității procesului-verbal cu privire la contravenție.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 27 ianuarie 2026, a fost respinsă contestația depusă de Ciobanu Veronica ca fiind neîntemeiată, procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 396446 din 01 august 2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul, și decizia de sancționare contravențională din aceeași dată, prin care Ciobanu Veronica a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzută de art.47[1] alin.(1) din Codul contravenţional și sancționată cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalent cu 25000 lei, a fost menținută fără modificări.

Solicitarea și motivele recurentului:

La data de 13 februarie 2026 contravenienta Ciobanu Veronica a declarat recurs împotriva hotărârii instanței de fond, prin care a solicitat casarea hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 27 ianuarie 2026, cu emiterea unei noi decizii prin care va fi admisă contestația integral.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, cu hotărârea judecătorească nu este de acord şi consideră că este neîntemeiată şi ilegală, adoptată cu încălcarea legislaţiei în vigoare, din următoarele considerente:

Conform contestaţiei s-a menționat, ca agentul constatator eronat a interpretat şi încadrat juridic acţiunile sale, procesul-verbal este întocmit eronat, iar fapta contravenţiei nu este clară, scrisă neciteț, nu a existat nicio acțiune de pretindere şi primire a bunurilor pentru a exercita un drept electoral, nu au fost respectate drepturile procedurale, nu au fost explicate drepturile, nu a fost asigurat dreptul la apărare, faptele descrise în procesul-verbal şi decizia de sancţionare nu au nicio legătură cauzală cu norma materială invocată şi sancţiunea contravenţională aplicată. Indica gravitatea încălcărilor principiul individualizării pedepsei, nu a fost demonstrată vinovăţia persoanei, prin aplicarea sancţiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare, asociere şi întrunire, păstrarea acestei sancțiuni va însemna un grav abuz şi o iminentă condamnare a țării de către CtEDO. Astfel susține că, recurentul a fost sancţionat potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o ceea ce constituie temei de încetare a procesului contravenţional constituie inexistența faptului contravenţiei, potrivit lit.a) alin.(1) art.441 Cod contravenţional, temeiurile de încetare a procesului contravenţional. Invocă că, sub aspectul temeiniciei procesului-verbal, instanţa evidențiază că forța probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanţa are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează şi apreciază probatoriul, (cauza Bosoni v. Franţa, hotărârea din 7 septembrie 1999). În raport cu cele enunțate, susține că, art.425 alin.(2) al Codului contravenţional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului-verbal cu privire la contravenţie, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, explicațiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. La fel mai menționează că, legiuitorul în art.442 alin.(1) Cod contravenţional, a definit procesul-verbal cu privire la contravenţie, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Subsecvent, a fost legiferat şi faptul că, procesul-verbal se încheie de

agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absența lui. Fiind întocmit de un agent al statului aflat în exercițiul funcțiunii, procesului-verbal de contravenţie trebuie să i se recunoască valoare probatorie sub aspectul constatării stării de fapt. În acest sens remarcă că în jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului de la Strasbourg se reține în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu contrare Convenției. Astfel, în Hotărârea pronunţată în cauza Salabiaku contra Franţei, Curtea a reţinut că prezumțiile sunt permise de Convenţie dar nu trebuie sa depășească limitele rezonabile ținând seama de gravitatea mizei şi prezervând drepturile apărării. În această ordine de idei şi din interpretarea art.425 alin.(2) şi 442 alin.(1) Cod contravenţional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenţie nu face dovada cu privire la încadrarea în drept şi situaţia faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Reieșind din normele legale sus enunțate, dar şi analizând circumstanţele cauzei contravenţionale, invocă recurentul că, agentul constatator nu a acumulat probe suficiente şi verosimile întru susținerea actului de constatare şi propunerii de sancţionare, mai mult, nu a demonstrat vinovăţia lui de comiterea contravenției imputate. Susține că, însăși agentul constatator în şedinţa de judecată a confirmat instanţei că nu cunoaște suma mijloacelor băneşti prin care presupus ar fi fost coruptă electoral Ciobanu Veronica, nu cunoaște valuta şi nici măcar nu cunoaște Contul bancar de unde ar fi fost efectuat transferul sau contul bancar unde ar fi fost primit transferul. Circumstanţe care judecătorul în hotărârea a omis să le dea o apreciere.

Mai invocă că s-a constatat că, atât pe parcursul anului 2024, cât și în prezent contestatarul deține telefon cu butoane pe care este imposibil de instalat careva aplicații. Susține că, agentul constatator în ședința de judecată a declarat că nu a constatat existența careva aplicații pe telefon. Din 09 aprilie 2025 (data înregistrării sesizării în IP Cahul) până la întocmirea procesului-verbal nu a efectuat nici o acțiune, ci s-a limitat la cele acte anexate la sesizare.

Relatează recurentul că, pentru a determina cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat petentul constituie „acuzație în materie penală”, în sensul art.6 din Convenţie. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudenţa Curţii pentru a se vedea daca o acuzație constituie „acuzație în materie penală” sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului național - potrivit dreptului intern, fapta săvârșită de petiționar atrage răspunderea contravenţională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetățeniilor şi are aplicabilitate generală; natura şi gravitatea sancţiunii aplicate. În ceea ce privește sancţiunea amenzii, elementul esențial în funcție de care Curtea analizează aplicabilitatea art.6 este caracterul preventiv şi punitiv, deci, scopul acesteia.

Consideră că, astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenţionale este unul redus, art.6 va fi aplicabil sub aspect penal, atât timp cât amenda este un mijloc de constrângere a petentului şi o măsură de prevenire a săvârșirii de noi fapte, ea neavând, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu. Având în vedere cele trei criterii menționate mai sus, faptele de care este acuzat petentul reține că reprezintă acuzații în materie penală în sensul art.6 din Convenţie, acesta beneficiind de prezumţia de nevinovăție. Sarcina probei îi revine agentului constatator. Cu respectarea principiului prezumției de nevinovăție, al egalității armelor, al contradictorialității şi al dreptului la apărare impuse de exigențele art.6 din Convenţie şi prevăzute de Codul contravenţional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părţi. În ordinea celor menționate, susține că existența faptei contravenționale şi comiterea acesteia cu vinovăţie de către persoana specificată în procesul verbal contravenţional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil. Mai invocă că, la materialele cauzei contravenţionale nu există nici o probă administrată potrivit prevederilor

art.425 Cod contravenţional, care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil că, recurentul a comis fapta incriminată. În acest sens, la procesul-verbal cu privire la contravenţie întocmit în privința petiționarului, sunt anexate înscrisuri, dar acestea nu pot fi reținute de către instanţă ca probe care să permită verificarea obiectivă a faptelor invocate de agentul constatator. Mai menționează că, instanţa de judecată reține că în cauzele contravenţionale, acuzații beneficiază de dreptul la prezumţia de nevinovăție. Acest fapt derivă din prevederile art.375 alin.(1) Cod contravenţional.

Astfel consideră că, în speţă, existenţa faptei contravenţionale şi eventuala comitere a acesteia de către acuzatul contravenţional urma să fie demonstrată potrivit standardului dincolo de orice dubiu rezonabil. Aşa cum a fost specificat la alineatele anterioare agentul statului nu a administrat careva probe care să permită formarea unei concluzii certe că petiționarul a comis fapta stabilită de art.47[1] alin.(1) Cod contravenţional. Relatează că, în speţă s-a constatat că, prin decizia cuprinsă în procesul-verbal încheiat de către agentul constatator petentul a fost sancţionat cu amendă în baza art.47[1] alin.(1) din Codul contravenţional, fiind reţinut în sarcina acesteia că, în perioada anului 2024, ultima folosind aplicația mobilă cu identificatorul „PSB” (Federația Rusă), a pretins, a acceptat de a primi mijloace băneşti pentru coruperea electorală în favoarea blocului politic „Şansa”, „Pobeda” în cadrul alegerilor prezidențiale şi a Referendumului din 20.10.2024. Obiectul material sau imaterial al contravenţiei de corupere electorală pasivă este desemnat prin sintagma „bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă”. Latura obiectivă a contravenţiei specificate la art.47[1] Cod contravenţional constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acţiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă. Modalitatea normativă a acţiunii prejudiciabile de acceptare şi primire a mijloacelor băneşti, ce este incriminată petentului, constituie acceptarea şi recepționarea efectivă a mijloacelor băneşti de către făptuitor. Cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reţinută în sarcina petentului, în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute de către agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenţie contestat, prin probe certe şi de nefăgăduit, astfel încât în favoarea petentului acționează principiul in dubio pro reo. Cu privire la plenitudinea/corectitudinea întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie (nulitatea procesului verbal), atrage atenția asupra neconcordanțelor şi dubiilor majore cu privire la stabilirea cu precizie a timpului săvârșirii presupusei fapte de corupere electorală, în procesul-verbal consemnându-se pe de o parte intervalul „anul 2024 şi până în prezent”, iar pe de altă parte fiind indicat prin probele anexate, extras din table excel, agentul prezintă data şi ora concretă cînd au fost recepţionate/expediate mesajele adică date certe despre primirea de către persoană a unor SMS-uri prin intermediul unei pretinse aplicații, fiind unul foarte aproximativ şi suficient de incert pentru constatarea exactă a circumstanţelor de timp a săvârșirii faptei (inclusiv în ce privește posibilitatea determinării curgerii termenului de prescripţie privind tragerea la răspundere contravenţională).

Relatând totodată că, potrivit exigențelor impuse de art.6 par.3 lit.a) din Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, orice acuzat are, mai ales, dreptul să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înţelege şi în mod amănunțit, despre natura şi cauza acuzației aduse împotriva sa. Agentul constatator nu a indicat în cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenţie nici care sunt indicii calificativi ai faptei şi care sunt consecinţele juridice ale acţiunilor contravenientei. Or, potrivit prevederilor art.443 alin.(1) lit.d) şi e) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde fapta contravenţională, locul şi timpul săvîrşirii ei, circumstanţele cauzei care au

importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice. Interpretând art.425 alin.(2) şi 442 alin.(1) ale Codului contravenţional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenţie nu face dovada cu privire la încadrarea în drept şi situaţia faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar. Consideră că dacă o persoană contestă procesul-verbal emis în temeiul art.47^1 din Codul contravenţional şi nu există alte probe în afară de procesul-verbal (contestat de către contravenient), instanţa trebuie să admită contestaţia şi să anuleze sancţiunea. Astfel susține că, se încalcă grav dreptul la un proces echitabil şi prezumţia de nevinovăție. În opinia instanţei de judecată, faptul că persoana apare pe o listă de presupuse persoane implicate sau că ar fi instalat o aplicație (fără a demonstra utilizarea ei pentru scopul presupus), în condiţiile în care nu există dovezi clare despre data, suma sau beneficiul concret (bani extraşi, primiți sau folosiți), nu este suficient pentru a demonstra vinovăţia dincolo de orice îndoială rezonabilă, nici măcar în cadrul unei proceduri contravenţionale.

Susține recurentul că, drept problemă majoră identificată în cazul de raport, lista de persoane invocată de agentul constatator (din care ar face parte şi contravenienta) nu este, prin ea însăși, un mijloc de probă concludent. Trebuie să se dovedească de unde provine lista, cine a întocmit-o, care este sursa sa factuală, dacă a fost întocmită de o autoritate sau e doar o afirmație. De altfel, acel extras din presupusa listă la care se referă agentul constatator, nu îşi are demonstrată proveniența, nu este semnată nu este denumită, nu este menţiune despre faptul că ar constitui anexă a vre-unei probe (măsură de investigație, acțiune de ridicare sau cercetare la faţa locului, constatare tehnico-ştiinţifice ori alt mijloc de probă) acumulată în corespundere cu prevederile art.93-94 din Codul de procedură penală sau art.425 din Codul contravenţional. Legat de sursa informaţiei privind acceptarea mijloacelor băneşti de către contravenient, susține că, aceasta este invocată drept fiind raportul de analiză informaţional criminală efectuat la 07.02.2025 în cauza penală nr.2023970322 conform elementelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art.181^3 şi art.243 alin.(3) lit a) şi b) din Codul penal. Totuși susține că, datele din acel raport, nu se referă expres/nemijlocit la persoana contravenientului şi nu reflectă date personale ale acestei persoane sau alte date care în alt mod ar identifica-o drept parte a investigației.

Astfel, invocă că nu este clar din care considerente agentul constatator consideră acest raport de analiză informaţional-criminală efectuat la 07.02.2025 în cauza penală nr.2023970322 conform elementelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art.181^3 şi art.243 alin.(3) lit.a) şi b) din Codul penal ca fiind probă, aşa cum prevederile art.425 alin.(2) din Codul contravenţional, prevede expres că în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: - procesul-verbal cu privire la contravenţie, - procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, - procesul-verbal de percheziție, - procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, - procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, - explicațiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, - declaraţiile victimei, ale martorilor, - înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Calificând acest raport ca şi înscris pentru a-l putea considera mijloc de probă în sensul articolului 425 din Codul contravenţional, instanţa de judecată atrage atenția că el nu a fost administrat în cadrul procedurii contravenţionale de raport. Pe de altă parte, el nu poate fi considerat probă nici prin prisma încheierii judecătorului de instrucţie Vladislav Negru nr.13-2236/2025 din 01.04.2025 privind autorizarea folosirii datelor obţinute în urma măsurilor speciale de investigație din cauza penală nr.2023970322 în cauza contravenţională

RAP01 433516 pornită în baza art.47[1] din Codul contravenţional şi mandatului corespunzător, aşa acest raport de analiză informaţional criminală nu constituie actul (proces verbal) prin care se consemnează măsurile speciale de investigație în corespundere cu prevederile art.136 din Codul de procedură penală. Mai mult - raportul de analiză informaţional-criminală efectuat la 07.02.2025 în cauza penală nr.2023970322 conform elementelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art.181[3] şi art.243 alin.(3) lit.a) şi b) din Codul penal conţine mențiunea „a se utiliza doar în cadrul cauzei penale”, iar prin încheierea judecătorului V.Negru nr.13-2236/2025 din 01.04.2025, prin care s-a autorizat utilizarea probelor obţinute în cauza penală nr.2023970322 pornită conform elementelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art.181[3] şi art.243 alin.(3) lit.a) şi b) din Codul penal în cauza contravenţională RAP01433516, s-au menționat care date anume urmează a fi folosite, şi anume:- ordonanţa procurorului Cristina Carajeleascov din 22.10.2024 privind efectuarea măsurii speciale de investigație; -încheierea şi mandatul judecătorului de instrucţie al judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana, nr.13-7921/2024 din 22.10.2024; -procesul verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație din 06.11.2024; -ordonanţa procurorului Cristina Carajeleascov din 08.11.2024 privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurilor speciale de investigație; -raportul de analiză informaţional-criminală efectuat la 07.02.2025 în cauza penală nr.2023970322 nu s-a autorizat drept folosire în cadrul altei cauze, mai exact în cea contravenţională de faţă. În concluzie invocă că, acest înscris, precum nici pretinsa probă ce derivă din acest tabelul-listă cu persoana şi numărul de SMS-uri primite, nu pot fi considerate drept probe admisibile administrate legal şi care ar putea fi puse la baza hotărârii. În alt mod, legat de încheierea şi mandatul judecătorului V.Negru nr.13-2236/2025 din 01.04.2025 invocate drept mijloace de probă de către agentul constatator, relatează că, instanţa de judecată atrage atenția că prin aceste acte s-a autorizat utilizarea probelor obţinute în cauza penală nr.2023970322 pornită conform elementelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art.181[3] şi art.243 alin.(3) lit.a) şi b) din Codul penal în cauza contravenţională RAP01 433516 pornită în baza art.47[1] din Codul contravenţional.

Susține că, instanţa de judecată în cadrul prezentului proces nu a identificat nici o conexiune între cauza contravenţională RAP01 433516 pornită în baza art.47[1] din Codul contravenţional cu cauza contravenţională în cadrul căreia persoana contravenientului a fost diferită justiției, cauza aflată în procedura organului de constatare al Inspectoratului de poliție vizat.

Mai relatează că instanța invocă și, instalarea unei aplicații care ar putea permite extragerea de bani nu înseamnă că a şi fost folosită în acest scop. În acest sens, recurentul relatează că, este o prezumție, şi prezumțiile nu pot ține loc de probatoriu efectiv (de exemplu, înregistrări bancare rapoarte tehnice, declarații etc.) care, în cazul de faţă nu a fost prezentat de către agentul constatator.

Din conţinutul (textul) procesului-verbal cu privire la contravenţie nu este clar cum anume şi în care circumstanţe el a acceptat şi a primit mijloace băneşti, fiind cerute probe cu privire la acceptarea şi primirea banilor în scopul amintit. Astfel susține că, agentul constatator nu le-a prezentat, relatând că, coruperea electorală (art.47[1] din Codul contravenţional) cere o acțiune concretă de primire, pretindere sau acceptare de mijloace băneşti, cu scopul determinat: influențarea votului. Fără aceste elemente dovedite - nu doar presupuse -nu se poate aplica sancţiunea. În concluzie, adăugarea unei liste şi a informaţiei despre o aplicație instalată nu este suficientă pentru a stabili vinovăţia contravenientului în lipsa altor probe clare şi individualizate. Tot aici, menționează că agentul constatator nu a făcut proba - când anume a fost instalată acea aplicație în telefonul persoanei supusă răspunderii şi când anume au fost recepţionate mesajele

respective de către contravenient sau dacă acele mesaje au fost în genere accesate sau şi mai mult-utilizate pentru confirmarea pretinderii (acceptării /recepţionării/extragerii) primirii de mijloace băneşti. Tot la acest aspect, având în vedere perioada indicată de agentul constatator de comitere a faptei la rubrica nr.4 - „timpul săvârșirii” și anume 11 septembrie - prezent, menționează că, agentul constatator nu a explicat nici cum putea fi calificată fapta drept corupere electorală pasivă în condiţiile în care alegerile prezidențiale sau referendumului republican s-au epuizat în anul 2024. Atribuirea persoanei contravenientului unei anumite liste de beneficiari, este făcută în mod unilateral de către un pretins reprezentant al organelor judiciare, fără prezentarea de argumente pe baza cărora s-a reieșit în modul dat. Totodată, mai invocă că, la dosar nu există o expertiză tehnică privind aplicația dată, nu există date bancare/financiare dacă s-a produs un transfer, nu există textul SMS-urilor pretins primite de către contravenient, nu există martori sau altă dovadă (tehnică, materială, testimonială) că persoana dată a acceptat sau şi mai mult - extras bani sau a primit fonduri prin intermediul acelei aplicații. Nu există nici date cu privire la constatarea în telefonul contravenientului a pretinsei aplicații PSB instalate în scopul invocat de agentul statului. În baza celor invocate, recurentul invocă că, agentul constatator a aplicat sancţiunea contravenţională doar în baza propriilor presupuneri, nefiind prezentate alte probe care să demonstreze vinovăţia petentului.

Se reține că, omisiunea respectivă nu a fost compensată de către agentul constatator nici în şedinţa de judecată, deoarece în cadrul şedinţei de judecata agentul constatator n-a prezentat careva probe în vederea primirii și/sau transferul sumelor băneşti în baza aplicației descrise, precum și lipsa unor informații din conturile bancare prin care ar realiza latura subiectiva a contravenţiei. Respectiv, constată partea apărării că, agentul constatator nu a făcut referire la probele care i-ar fi permis să conchidă că, petentul a comis fapta respectivă, a pretins, a acceptat şi primit careva bunuri si/sau mijloace băneşti, agentul constatator întemeindu-şi soluția de sancţionare doar pe simpla constatare de instalare în telefonul mobil a persoanei a aplicației „PSB”, faptă pentru care legislația nu prevede careva pedeapsă, atât timp cât nu v-a fi demonstrată intenția făptuitorului prin intermediul acestei aplicații de a primi careva mijloace băneşti anume în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor. Astfel invocă că, în lipsă de probe (elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de cod) şi în mod voalat, agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie invocând niște concluzii lipsite de suport, neacumulându-se probe ce ar confirma vinovăţia persoanei, pe când demonstrarea vinovăţiei unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente în raport cu procesul-verbal întocmit, administrate în conformitate cu prevederile legale.

Susține că, instanţa de fond a examinat cauza contravenţională fără a ține cont de toate circumstanţele cauzei, a examinat cauza superficial şi unilateral fără a da o apreciere obiectivă probelor din dosar. Consideră că, elucidarea tuturor împrejurărilor menționate are o mare importanţă la examinarea corectă a cauzei, ceea ce instanţa de judecată nu a efectuat, prin ce au fost ignorate normele dreptului procedural şi dreptul la un proces echitabil, care neapărat servește drept temei pentru anularea hotărârii atacate şi remiterea cauzei la o nouă examinare, în aceiași judecătorie, în alt complet de judecată.

Termenul de declarare a recursului:

În conformitate cu art.468 alin.(1) Cod contravențional, *recursul împotriva hotărîrii judecătoreşti contravenţionale se declară în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărîrii judecătoreşti sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedința de judecare a cauzei*

contravenționale, de la data înmînării copiei de pe hotărîrea judecătorească, în condiţiile art.463 alin.(1).

Completul de judecată constată că, hotărârea primei instanțe a fost pronunțată la data de 27 ianuarie 2026 în lipsa contravenientei Ciobanu Veronica. Recursul declarat de contravenientă a fost înregistrat la data 13 februarie 2025, din care considerente Completul de judecată consideră că termenul legal de declarare a recursului a fost respectat.

Notificarea părților:

Potrivit art.471 alin.(1) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.

Respectând art.471 alin.(1) Cod contravențional și principiul contradictorialității, participanții la proces au fost notificați de către instanța de recurs despre data examinării cauzei și le-a fost oferit termen pentru depunerea referinței și pentru a opta cu privire la necesitatea administrării de noi probe. În termenul stabilit nimeni din participanți nu a invocat necesitatea administrării probelor noi, agentul constatator nu a depus referință, astfel că instanța de recurs va verifica legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei.

Aprecierea instanței de recurs:

Studiind probele administrate la materialele dosarului contravențional, analizând hotărârea judecătorească în coraport cu argumentele recursului, Completul de judecată conchide respingerea recursului înaintat de Ciobanu Veronica, cu menține hotărârii instanței de fond.

În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod contravenţional, *după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul şi menţine hotărîrea atacată dacă recursul: este nefondat.*

În ședința de judecată s-a stabilit că, la 01 august 2025 agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Cahul, Caraian Gheorghe, a întocmit în privința lui Ciobanu Veronica procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 396446, pentru fapta pretins săvârșită în următoarele circumstanțe: *Ciobanu Veronica, pe parcursul anului 2024, perioada august-octombrie, aflându-se în mun. Cahul, având scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor prezidențiale și a referendumului republican constituțional din anul 2024, a pretins să primească 5 transferuri cu mijloace bănești prin intermediul aplicației mobile ПСБ din Federația Rusă de la persoane cointeresate din cadrul unui partid politic, acțiuni de corupere care după caracter atentează la drepturi constituționale, cauzând pagubă morală societății civile.*

Acțiunile lui Ciobanu Veronica au fost încadrate în prevederile art.47[1] alin.(1) din Codul contravențional, conform indiciilor: *„Coruperea electorală pasivă”,* adică „*Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune*”.

Prin decizia agentului constatator din aceeași dată, Ciobanu Veronica, în temeiul art.47[1] alin.(1) din Codul contravențional, a fost sancționată cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalent cu 25 000 lei.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator, Ciobanu Veronica a depus prezenta contestație, solicitând anularea acestora.

Prima instanță, examinând cauza contravențională, a ajuns la concluzia de a respinge contestația depusă de Ciobanu Veronica împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 396446 din 01 august 2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul, în baza art.47[1] alin.(1) din Codul contravențional, și deciziei de sancționare contravențională din aceeași dată. Procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 396446 din 01 august 2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul, și decizia de sancționare contravențională din aceeași dată, prin care Ciobanu Veronica a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzută de art.47[1] alin.(1) din Codul contravențional și sancționată cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalent cu 25000 lei, s-a menținut fără modificări.

Potrivit art.374 alin.(3) Cod contravențional, *procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum și al nomelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.*

În cauza Ziliberberg vs. Moldova hotărârea din 01 februarie 2005, definitivă la 01 mai 2005, Curtea Europeană pornind de la specificul Codului contravențional, și scopul pedepselor, care este atât de a pedepsi, cât și de a preveni, conchide că sunt suficiente temeiuri care indică la natura penală a contravențiilor. Respectiv, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale în privința dreptului la un proces echitabil, inclusiv și prezumția de nevinovăție prevăzută de art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Raționamentele expuse fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecata, revine, în primul rând, agentului constatator.

Conform art.442 alin.(1) Cod contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.*

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenție se notează că, nulitatea absolută a actului din speță poate fi invocată atât de părți, cât și din oficiu de către instanța de judecată întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art.5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma „ad validitatem", cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art.443 al Codului contravențional sunt impuse imperativ agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art.445 al Codului contravențional.

Prima instanță la examinarea cauzei contravenționale a verificat respectarea de către agentul constatator a exigențelor impuse de art.443 Cod contravențional la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, constatând lipsa temeiurilor de nulitate absolută a procesului-verbal. Astfel, lecturând hotărârea judecătorească, Completul de judecată observă că instanța de fond a verificat procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul respectării cerințelor stipulate de art.443 alin.(1) lit.d), e) Cod contravențional, potrivit cărora: *procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde: fapta contravențională, circumstanțele cauzei care*

au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor juridice, încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei.

Analizând procesul-verbal cu privire la contravenție, încheiat de agentul constatator în privința lui Ciobanu Veronica, prin prisma prevederilor art.443 Cod contravențional, coroborat cu art.445 Cod contravențional, instanța de fond întemeiat a reținut respectarea cadrului legal de către agentul constatator la încheierea procesului-verbal, neexistând cazuri de nulitate absolută, inclusiv temeiuri ce ar putea fi invocate din oficiu.

Completul de judecată menționează că, agentul constatator a indicat în procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 396446 din 01 august 2025, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională. Totodată, Completul constată că agentul constatator a descris indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei în rubrica "Fapta contravențională".

Prin urmare, afirmațiile referitoare la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție sunt considerate nefondate și formulate cu scopul de a evita răspunderea.

Conform art.10 Cod contravențional, *constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.*

Conform art.7 din Codul contravențional, *persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.*

Potrivit art.440 alin.(1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.*

Completul de judecată reține că, agentul constatator întru dovedirea faptei contravenționale reținută în seama contravenientului Ciobanu Veronica, a prezentat instanței de judecată următoarele probe: raportul privind înregistrarea contravenției (f.d. 12); scrisoarea de expediere nr. 34/17/1-3576 din 07 aprilie 2025 (f.d. 13); ordonanță privind formarea grupului de lucru pe procedura contravențională nr. 93 din 09 aprilie 2025 (f.d.14); ordonanța privind constatarea faptei contravenționale și pornire a procesului contravențional din 09 aprilie 2025 (f.d. 15, 16); raport de analiză informațional-criminală din 07 februarie 2025 (f.d. 17-20); procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații „Identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice" (f.d. 21); ordonanță privind autorizarea măsurii speciale de investigații din 19 noiembrie 2024 (f.d. 22-23); ordonanță privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații din 11 decembrie 2024 (f.d. 24, 25); încheierea judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Cahul, sediul Ciocana, din 01 aprilie 2025 și mandat judecătoresc (f.d. 26, 27, 36-38); procesul-verbal privind consemnarea măsurii de investigații „colectarea informației de la furnizorii de servicii de comunicații electronice" (f.d. 28); ordonanță din 22 octombrie 2024 (f.d. 29, 30); ordonanță privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații din 08 noiembrie 2024 (f.d. 31-32); încheierea

judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Cahul, sediul Ciocana, din 22 octombrie 2024 și mandat judecătoresc (f.d. 33-35); proces-verbal și ordonanță de ridicare a obiectelor și documentelor (f.d. 39, 40); informația de la operatorul de telefonie mobilă (f.d. 41-43); proces-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 396446 din 01 august 2025 (f.d. 44); procesul-verbal de audiere a lui Ciobanu Veronica din 30 iulie 2025, potrivit căruia nu face parte din nici un partid politic, nu a fost prezentă la agitații și proteste ale partidului Șor. Nu a primi nici un transfer cu mijloace bănești de la banca PSB din Federația Rusă, nici nu a dat datele personale persoanelor necunoscute și nu cunoaște de unde au apărut în lista respectivă (f.d. 45).

În conformitate cu prevederile art.425 alin.(1), (2), (3), (5) Cod contravențional, *probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor; procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, ș.a. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege. Sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.*

Drept urmare, probele administrate de agentul constatator apreciate în ansamblul lor conform criteriilor stabilite de art.425 Cod contravențional, în opinia Completului de judecată, dovedesc în afara oricărui dubiu rezonabil săvârșirea de către Ciobanu Veronica a contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional.

Astfel, reieșind din materialele cauzei, Completul de judecată constată că, vinovăția contravenientului Ciobanu Veronica se deduce în mod expres prin prisma informației obținută în cadrul măsurii speciale de investigații prevăzute de art.138[6] Cod de procedură penală *„identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice”,* prin care s-a stabilit că, utilizatorul numărului SIM ***** s-a dovedit a fi Ciobanu (Rusu) Veronica, care în perioada de referință a Legii nr.230 din 31 iulie 2024, în vigoare din 15 august 2024, prin care a fost introdusă norma juridică prevăzută de art.47[1] Cod contravențional, la data de 25 septembrie 2024 a primit prin intermediul aplicației mobile cu identificatorul „PSB” (Federația Rusă) 5 SMS de intrare/tranzacții, iar circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, cât și faptul primirii propriu-zise sau nu a remunerației ilicite, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientului, or realizarea acțiunilor de acceptare și primire ca elemente constitutive ale laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă, are o componență formală, iar consumarea acesteia se realizează în momentul comiterii uneia din acțiunile alternative prevăzute la art.47[1] Cod contravențional, fără a fi necesară atingerea scopului scontat.

Completul de judecată, verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate în raport cu motivele invocate de recurent, constată lipsa temeiurilor de fapt și de drept întru casarea acesteia, astfel că la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art.458 alin.(1) Cod contravențional, care indică că, *examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenției imputate; lit. b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; lit. c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; lit. d) existența circumstanțelor*

atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; lit. d) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Astfel, Completul de judecată reține că, instanța de fond corect a respins contestația depusă de Ciobanu Veronica împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 396446 din 01 august 2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul, în baza art.47[1] alin.(1) din Codul contravențional, și deciziei de sancționare contravențională din aceeași dată, ținând cont de circumstanțele cauzei, prin prisma art.448 Cod contravențional.

În acest context instanța de recurs reține că, potrivit art.381 alin.(4) Cod contravențional, *autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante*.

Conform art.440 alin.(1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare*.

Potrivit art.375 alin.(3) Cod contravențional, *concluziile despre vinovăția persoanei în săvârşirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.*

Astfel, acțiunile lui Ciobanu Veronica au fost încadrate în prevederile art.47[1] alin.(1) din Codul contravențional, „*Coruperea electorală pasivă*”.

Obiectul juridic al contravenției îl constituie relațiile sociale ce țin de exercitarea liberă, corectă și nedistorsionată a drepturilor electorale. Prin incriminarea coruperii electorale pasive, legiuitorul urmărește să asigure integritatea procesului electoral și protejarea voinței electorale a alegătorilor împotriva influențelor materiale nelegitime care ar putea deturna libertatea de alegere.

Latura obiectivă a faptei se concretizează printr-o acțiune a alegătorului constând în pretinderea, acceptarea sau primirea, fie personal, fie prin intermediul altei persoane, a unor bunuri, servicii, privilegii ori avantaje de orice natură care nu i se cuvin. Aceste beneficii trebuie să fie oferite în legătură cu exercitarea sau neexercitarea unor drepturi electorale. Fapta nu presupune neapărat consumarea conduitei electorale (cum ar fi exprimarea votului într-un anumit fel), fiind suficientă acceptarea promisiunii sau înțelegerii în acest sens. Actul material trebuie să aibă o legătură directă cu scopul influențării voinței alegătorului. Întrucât norma are caracter subsidiar, fapta este calificată drept contravenție doar atunci când, prin conținutul ei, nu întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni. Subiectul este calificat, fiind reprezentat exclusiv de alegător – adică de o persoană fizică ce are calitatea legală de a participa la vot. Doar această categorie de persoane poate răspunde contravențional pentru această faptă, întrucât elementul esențial îl constituie influențarea propriei conduite electorale în schimbul unor beneficii.

Latura subiectivă presupune existența intenției directe. Persoana trebuie să cunoască faptul că primește sau acceptă bunuri ori avantaje care nu i se cuvin și să acționeze în mod deliberat pentru a condiționa o acțiune electorală de aceste foloase. Voința de a obține un avantaj în schimbul exercitării unui drept electoral conferă faptei caracterul ilicit, chiar dacă beneficiul nu a fost efectiv încasat, iar votul nu a fost exprimat.

Completul de judecată reține că, s-a expus și Curtea Constituțională, unde potrivit pct.310 din decizia nr.1 din 21 ianuarie 2025 de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47^1 din Codul contravențional, a indicat că art.47^1 alin.(1) descrie doar fapta, nu şi urmarea prejudiciabilă. Altfel spus, contravenția în discuție este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt.

Cu alte cuvinte, Completul de judecată ține a menționa că, în măsura în care contravenția reglementată de art.47^1 alin.(1) Cod contravențional este una formală, nu este necesar ca banii să fie retrași sau folosiți, fapta contravențională fiind consumată în momentul acceptării sau primirii mijloacelor bănești, chiar și la nivel de intenție confirmată prin acțiune, la caz acțiunea realizându-se prin instalarea aplicației în telefonul mobil și recepționarea mesajelor. Or, nu este relevantă dovada retragerii fizice a banilor, iar realizarea efectivă a scopului (votul propriu-zis) nu este cerută de norma legală pentru a reține contravenția

Astfel, Completul de judecată găsește necesar a respinge argumentul lui Ciobanu Veronica, invocat în recurs, precum că nu există nicio probă care ar certifica primirea și ridicare efectivă a transferului de bani, or fără consimțământul activ al utilizatorului, instalarea aplicației PSB pe telefonul personal nu ar fi fost posibilă, iar existența numărului de telefon identificat ca fiind al recurentului Ciobanu Veronica, utilizat în corespondență cu aplicația PSB, precum și primirea mai multor SMS de tip transfer, constituie o dovadă suficientă de implicare activă, ce nu poate fi calificată drept pasivitate accidentală sau întâmplătoare. Așadar, constatările instanței de fond, preluate de instanța de recurs, se bazează pe probe tehnice, nu pe simple presupuneri, iar recurenta nu a prezentat dovezi contrare care să răstoarne aceste concluzii.

Neîntemeiate sunt și argumentele recurentului cu privire la inadmisibilitatea în calitate de probă a încheierilor judecătorești cu privire la autorizarea efectuării acțiunilor de urmărire penală din 01 aprilie 2025 și raportului de analiză efectuat în cadrul cauzei penale nr.2023970322, or tocmai aceste înscrisuri constituie și dovada esențială și imperioasă a măsurilor speciale de investigații petrecute în scopul depistării urmelor faptelor contravenționale, iar rezultatul acestor acțiuni au și fructificat atingerea scopului scontat în depistarea subiectului activ al contravenției, care datorită activității sale active a dus la lezarea principiilor democratice al alegerilor nominalizate.

Potrivit materialelor cauzei se reține că, Procuratura Anticorupție se desfășoară urmărirea penală nr.2023970322 pe indicii calificativii ale infracțiunilor prevăzute la art.181^3, art.243 alin.(3) lit.a) și b) și art.284 alin.(1) Cod penal, iar în rezultatul acțiunilor de urmărire penală s-a stabilit coruperea electorală a mai multor cetățeni ai Republicii Moldova, iar faptul dat a generat intentarea mai multor procese contravenționale în vederea verificării informațiilor preliminare stabilite în baza rezultatelor măsurilor speciale de investigații, iar ca urmare a adeveririi acestor informații, au fost trase la răspundere contravențională persoanele vinovate, inclusiv și Ciobanu Veronica.

În atare circumstanțe, se relevă totuși pertinența și admisibilitatea probelor acumulate în cadrul măsurilor speciale de investigații, or, anume în rezultatul acestor măsuri a fost stabilit cercul persoanelor implicate în corupere electorală, cu alte cuvinte, acestea au constituit un

început de probă, care examinate în mod logic şi în coraport cu alte circumstanțe, pot să convingă un juriu independent despre existența elementelor contravenției.

Completul de judecată evidențiază că, în urma rezultatelor măsurilor speciale de investigații, agenții constatatori au întreprins un șir de acțiunii de stabilire a identității deținătorilor de telefoane, iar în urma stabilirii identității abonaților, s-a purces la audierea acestor persoane și întocmirea proceselor-verbale cu privire la contravenție. Astfel, extrasul din raportul de analiză relevă în mod indiscutabil legătura dintre numărul SIM ce aparține lui Ciobanu Veronica și aplicația bancară „PSB" asociată BC „Promsveazibank" din Federația Rusă.

Subsecvent, Completul de judecată respinge ca fiind neîntemeiate argumentele recurentului privind lipsa în acțiunile lui Ciobanu Veronica a elementelor constitutive a contravenției incriminate, or anume prin instalarea aplicații nominalizate și recepționarea mesajelor în sensul descris supra certifică cu certitudine esența volumului necesar pentru încadrarea juridică a acțiunilor sale prin prisma contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, iar circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, cât și faptul primirii propriu-zise a remunerației ilicite, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientului.

Urmare celor expuse, instanța de recurs conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar lui Ciobanu Veronica i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea susținerilor sale, însă în lipsa unor date obiective care ar pune la îndoială învinuirea adusă lui Ciobanu Veronica, Completul de judecată conchide că probele acuzării sunt pe măsură să ducă la respingerea recursului, totodată la menținerea fără modificări a soluției emise de prima instanță.

Sub aspectul vinovăției contravenientului Ciobanu Veronica în săvârșirea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, se impune a menționa că decizia agentului constatator de aplicare a amenzii în mărime de 500 unități convenționale, este una legală, fiind stabilită amendă în mărimea prevăzută de sancțiunea normei de incriminare.

Neîntemeiate sunt și afirmațiile recurentului în sensul încălcării dreptului la un proces echitabil, garantat de art.6 CEDO, or instanța de fond a examinat cauza în raport cu argumentele contestației și cu probele administrate de agentul constatator, iar în hotărâre a analizat și s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate în contestație.

Având în vedere că constatările primei instanțe care au fost puse la baza hotărârii judecătorești sunt fundamentate pe probele administrate la dosar, iar argumentele recursului nu sunt susceptibile în sensul art.466 Cod contravenționale să ateste admiterea unor erori de drept la examinarea cauzei contravenționale în instanța de fond, Completul de judecată respinge ca lipsite de pertinență argumentele invocate de Ciobanu Veronica, în sensul netemeiniciei hotărârii adoptate de prima instanță în prezenta cauză contravențională.

Lecturând hotărârea judecătorească, instanța de recurs la examinarea cauzei, din oficiu, nu a stabilit nici un temei de casare a hotărârii primei instanțe. Generalizând cele descrise supra, Completul de judecată respinge recursul depus de Ciobanu Veronica, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Călăuzindu-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c), art.474 Cod contravențional, Completul de judecată,-

D E C I D E :

Se respinge recursul depus de Ciobanu Veronica.

Se menține hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 27 ianuarie 2026, pronunțată în cauza contravențională la contestația depusă de Ciobanu Veronica împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 396446 din 01 august 2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul, în baza art.47[1] alin.(1) din Codul contravențional, și deciziei de sancționare contravențională din aceeași dată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului de judecată **Evgheni Bancov**

Judecătorii **Inga Gorlenco**

Andrei Scripcenco